

въ 1850, самъ участвува и страда въ бунта, който той описва. И наистина човекъ би желалъ, щото г. Россъ да можеше да ни каже въ прѣдговора си, до каква степенъ г. Вазовъ е скрилъ личността и приключенията си подъ ония на злочестий си герой, Иванъ Краличътъ, който взема едно такова храбро и видно участие въ борбата, като раздухва скритото незадоволство въ отворено въстание. Но *Подъ Игото* е повече разказа на единъ епизодъ отъ историята на единъ народъ отъ колкото отъ живота на единъ человекъ: прѣзъ него тече една „усърдна политическа пламеностъ“, която може-би намалява до нѣкъдѣ интереса въ дѣйствующитѣ лица. Многобройнитѣ приключения на тия лица, обаче, ставатъ повече и повече трогателни съ развитието на разказа. Г. Вазовъ ни запозна съ отечеството си и съотечественницитѣ *каквото никол друга книга не ни е запознала*; и той е създалъ специ и характери и е извъртълъ изобилнитѣ приключения на романа по единъ майсторски начинъ“.

„The Review of Review“.

„Има тъкмо шестнайсетъ години отъ когато България е станъла независима държава. Днесъ за пръвъ пѣтъ се чува нейния гласъ въ свѣтовната литература, чрѣзъ прѣводанието на английски романа *Подъ Игото*, съчинение на българекый писателъ Ивана Вазовъ... Това съчинение изображава борбитѣ на българитѣ за свобода, борби, въ които самъ автортъ е вземалъ участие“.

„United Ireland“.

„Най-забѣлжителний романъ, който се е появилъ на английски прѣзъ 1893 година, е единъ прѣводъ, и единъ прѣводъ отъ языкъ, който никога не е ималъ литература: — *Подъ Игото*, романъ на българекый писателъ Иванъ Вазовъ“.

„Athenaeum“.